

## ГЛАВА X.

### Събитията слѣдъ капитулацията на Весселъ паша

Плѣнената турска армия бѣше раздѣлена на ешалони отъ по 4—5 хиляди души всѣки и испратена подъ конвой отъ Българското опълчение и други нѣкои части прѣзъ прохода за Търново, и отъ тамъ за Свищовъ и Россия.

Прѣзъ вечерта на 28-мо число генералъ Скобелевъ и Святополкъ Мирски обиколиха частитѣ си и ги благодариха горѣщо отъ свое име и отъ името на главнокомандующия за извършения подвигъ. Сутрента на 29-то число всичкия Шипченски отрядъ се събра въ Шейновския лагеръ, гдѣто командира на корпуса направи преглѣдъ и благодари за побѣдитѣ. Зрѣлището бѣше величественно. 40 хиляди борци привѣтствуваха своя ветеранъ началникъ, който 5 мѣсеци удържаше грозната Шипка. Още сѣщия день частъ отъ войскитѣ се распратиха по ближайшитѣ села и въ Казанлъкъ по квартири. Саперитѣ и нѣкои команди останаха у Шипка за да поправяватъ пѣтя, по който трѣбваше сега да прѣмине всичката полска артилерия на корпуса и другитѣ части, а така сѣщо и обозитѣ.

На 1-ий януарий главнокомандующия на Дунавската армия Великия Князь Николай Николаевичъ направи лично прѣгледъ на войскитѣ на Шипченския отрядъ въ г. Казанлъкъ, а на 3-то число се сформирова особенъ авангардъ, който подъ началството на генералъ Скобелева, получи заповѣдъ да трѣгне по пѣтя за Одринъ.

Сега слѣдъ плѣняването на Весселъ паша съ цѣлия му корпусъ пѣтя за Цариградъ бѣше отворенъ.